

عنوان مقاله:

مروری بر ساختارها و الگوریتم های پویا برای دست یابی به خصیصه های خود تطبیقی در سیستم های توزیع شده

محل انتشار:

کنفرانس ملی انفورماتیک ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

کمال الدین یعقوبی رفیع - دکتری، دانشکده مهندسی و علوم کامپیوتر، دانشگاه شهید بهشتی

اسلام ناظمی - دانشیار، دانشکده مهندسی و علوم کامپیوتر، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

در سیستم های توزیع شده نامتمرکز امروزی، دستیابی به خصیصه های خود تطبیقی که سیستم را قادر می سازند بدون دخالت نیروی انسانی در مواجهه با تغییرات خود را تطبیق دهد، به یک مشکل بزرگ تبدیل شده است. یکی از خصیصه های خود تطبیقی مطرح، خصیصه خود التیامی است که در هنگام وقوع خطاهای مختلف که سیستم را از وضعیت مطلوب خارج می نماید، بر اصلاح روند سیستم و بازگشت آن به حالت عادی اشاره دارد. به دلیل اهمیت دستیابی به خصیصه های خود تطبیقی و به ویژه خصیصه خود التیامی رویکردهای متفاوتی مانند خود سازماندهی، رویکردهای معمارانه، ترکیبی و غیره پیشنهاد شده است. از سوی دیگر پژوهشگرانی اقدام به ارائه الگوریتم هایی برای دستیابی به خصیصه خودالتیامی در زمان تغییر توپولوژی گرا های شبکه ارائه نموده اند. این الگوریتم ها که سعی شده دارای قطعیت بالایی باشند در این مقاله مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته و رویکردهای مختلف آن ها با یکدیگر مقایسه می شوند. در انتهای این مقاله پیرامون تفاوت رویکردها و جایگاه الگوریتم های ارائه شده در حوزه خود تطبیقی بحث و بررسی انجام می شود.

کلمات کلیدی:

خصیصه خود تطبیقی، سیستم های توزیع شده، خود التیامی، خود پایداری، توپولوژی گرا شبکه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1002111>

